

ממתק לשבת

פרשת השבוע: חיי שרה תשע"ט

חומש: בראשית

מאה - עשרים - ושבע

מה היה גילה של שרה בפטירתה? מאה עשרים ושבע שנים? לא, אלא 'מָאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שָׁנִי חַיֵּי שָׂרָה'. בחירת התורה לכתוב את גילה של שרה אמנו באופן זה של פרוט המילה שנה אחרי המאות, עשרות ויחידות באה לדברי חז"ל ללמד אותנו על דמותה המיוחדת.

לרב הירש יש הסבר נפלא לניסוח זה של שנות חייה של שרה: 'ידועים דברי חז"ל לפסוק זה, ששנות החיים מתחלקות בו לשלש קבוצות. אם נקרא אותו כפשוטו, הרי נאמר ששרה חיה לא מאה ועשרים ושבע שנים, אלא מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים.'

מחדד לנו הרב הירש שחלוקה זו מבטאת את מהלך התפתחות חיי האדם: 'גיל הילדות, גיל הנעורים המבוגרים וגיל הזקנה המושלמת. אין ביטוי טוב יותר לחיים שלמים ברוח ובמוסר מאשר שאותו אדם היה זקן בימי זקנותו, בוגר בימי בגרותו, ילד בימי ילדותו.'

היופי והשלמות בחיי האדם שהוא חי חיים אמיתיים בזמנם, ילד שמתנהג כבוגר מפסיד את תמימות ואת מעלת חיי הילדות, מבוגר שמתנהג כילד זה ממש אסון... מתריע הרב הירש מפני התפיסה הנוהגת כיום, שהפכנו את היוצרות: 'מה רחוקה השקפה זו של

חז"ל מן ההשקפה השכיחה בימינו כיום, ולא דווקא לאושרנו! הם מבקשים את היופי לא בבת העשרים, כי אם בבת השבע, את הנקיות מחטא לא בבת השבע כי אם בגיל הנעורים המבוגרים. רגילים אנחנו לדבר דרך שיגרה על 'תמימות של ילד', אך יהיה זה

מעציב אם עלינו לקנא בילד בשל תמימותו... בשיח הרחובי נשמעת האמירה העוקצנית 'אתה תמים כמו ילד', יש תמימות לילד אך חיי בגרות והזקנה צריכים להיות בנויים כמו קומה על גבי קומה. לא בגלל שאין אנו ילדים לא נהיה תמימים, לא בגלל שאנו כבר לא נערים נזלזל בכוח הנעורים. החיים הנכונים הם לקחת את החיובי שבכל גיל וגיל

ולבנות על גביו קומה נוספת של חיים חיוביים ומשמעותיים.

הרב גבי קדוש

